

Ad thessalonicenses I.

cit g. Quia talia audiimus de vobis licet necessitates te-
poraliū imineant et tribulatiōes corporales. tñ solati sum⁹
ps. Scdm multitudinē dolor meorū in corde meo et. scde
Cor. p. Bndict⁹ deus et pater dñi nri iesu xpi. pater miseri-
cordiarū et deus toti⁹ solatiōis et. Et hoc p fidē vras. i. au-
diens firmitatē fidei vre. Qm̄ viuimus et. Quasi di. Tm̄
diligo statū vrm q̄ reputo me p ipm̄ viuere. Sen. 45. Suf-
ficat mibi si adhuc filius meus viuūt.

Deinde cū dicit. (Quāeni et.) Ponit scds modus re-
nis facte. s. gratiarū actio. Q. d. Nō sufficio q̄ aliquā cōdi-
gnā gratiarū actionē agā deo p vobis. Mich. 6. Quid di-
gnū offerā dño. et. ps. Quid retribuā dño p oibus et. Re-
ferēde sunt tñ grarū actiōes. **In oī gaudio.** qd̄ oīno non
est exteri⁹. s. in scia ante dñm q̄ videt eā. Uel añ dñm: qz
de prio placet deo. p⁹ Cor. 13. Logaudet vitati et.

Deide cū dicit. (Nocte et.) Ponit terti⁹ effect⁹ relonis.
et pmo pponit multiplicatē ofonis. Scdo ostēdit qd̄ oran-
do optet ibi. (Ipse aut et.) Dicit g. Hras agimus de pteri-
tis. nec tñ deficiū⁹ qn̄ oremus p futuris: imo nocte ac die
i. aduersis et psp̄eris. ps. Uespere et mane ac meridie nar-
rabo et. Que desunt et. Nō qd̄ d̄ neccitate fidei: s. aliq̄ fe-
creta q̄ nec dū aplūs eis p̄dicauit in sua nouitate. p⁹ Cor. 3.
Nō potui log vobis q̄si sp̄ialibus: s. quasi carnalibus et.
Jo. 16. Multa habeo vobis log q̄ nō potestis portare mō.

Deide cum dicit. (Ipse aut deus et.) Demonstrat quid
optet eis. Et circa hoc pmo ostēdit qd̄ petat ibi. (Ad cōfir-
māda et.) Petat aut duo. Unū ex pte sua vt posset ire ad
eos. Unū dicit. Ipse deus et p̄ n̄ et. Jo. 20. Ascēdo ad patres
meū et p̄rem vrm et. puer. 16. Vois ē p̄parare aiūm: et dñi
gubernare linguā et. Aliud ex pte eorū. Unū dicit. Vos autē
multiplicet. s. in fide. z. Reg. 24. Adaugeat dñs pplm̄ suū
cētupluz q̄ sunt et. **Et vt augeant merita.** Unū dicit. Et
abūdare faciat charitatē vram q̄ semp in via crescere p̄t.
Col. 3. Sup oīa charitatē habete qd̄ ē viculū p̄fectiōis et.
Et pmo iuicē. Scdo ad oēs. Hal. 6. Opemur bonū ad oēs.
maxie autē ad domesticos fidei et. Et ponit exēplū de se
ipso dicēs. Quēadmodum et. Q. d. Sicut et ego diligo vos
et Cor. 7. In cordibus nris estis ad cōmoriēdū et ad conui-
uendū. **Sz ad qd̄ petit:** Ad p̄firmāda corda vra sine q̄-
rela. i. vt nullus possit cōqueri de vobis. Lu. p. Incedētes
in oibus mādatis et iustificatōib⁹ sine q̄rela et. **In scita**
te añ deū. s. q̄ cor videt. Luc. p. In scitate et iusticia cozam
ip̄o et. Et H̄ apparet in aduētū dñi nri iesu xpi vt vos inue-
niat scds q̄ aduētus erit cū oibus scis. i. scitis in aspectu ei⁹:
sic sunt oēs scī añ eū. CAP. III.

Ecetero ergo frēs rogamus vos
et obsecramus in dño iesu vt quē-
admodum accepistis a nobis quō
oporteat vos ambulare et placere
deo sic et ambuletis vt abundetis
magis. Scitis eniz q̄ p̄cepta dede-
rim vobis p dñm iesum. Hec ē. n. volūtas dei
scificatio vra: vt abstineatis vos a fornicatiōe.
vt sciat vnusq̄sq̄ vrm vas suū possidere in scifi-
catione et honore: nō in passiōe desiderij sicut et
gētes q̄ ignorāt deū. Et ne qs sup̄grediatur n̄z
circūueniat in negotio frēm suum qm̄ vinder ē
dñs de his oibus sicut p̄diximus vobis et testi-
ficati sumus. Nō. n. vocauit nos ds̄ i iudiciā
s. in sanctificatiōez. Itaqz q̄ bec sp̄nit: nō boiez
sp̄nit: s. deum. q̄ et dedit sp̄m̄ suum scm̄ in no-

bis. De charitate autē fraternitatis nō nece ha-
buimus scribere vobis. Ip̄si eniz vos a deo di-
dicistis vt diligatis iuicem. Eteniz illud facitis
in omnes frēs i vnīuersa macedonia. Rogam⁹
autē vos frēs vt abundetis magis et operā de-
tis vt quieti sitis: et vt vrm̄ negotium agatis et
operemini manibus vestris sicut p̄cepimus vo-
bis: vt et honeste ambuletis ad eos q̄ foris sunt:
et nullius aliquid desideretis.

Supra cōmēdaui apls fideles de cōstātia in tribulatio-
nib⁹ et alyis bonis: h̄ in futurū monet ad bñ agēdū. Et pmo
pponit gnālem amonitiōnē. Scdo specificat ibi. (Ut ab-
stineatis et.) Circa p̄mū duo facit: qz pmo pponit itētuz.
Scdo rōnē monitiōis assignat ibi. (Ut abundetis et.) Dic
g. Audiui bona vra p̄terita: s. in futurū rogam⁹ et. Induc
aut eos pmo ex pte sua. Et iō dicit. Rogam⁹. ps. Rogate
q̄ ad pacē sunt et. Itē ex pte xpi: et sic dicit. Obsecram⁹ et.
Obsecrat aut: qz erāt p̄fecti. p⁹ Thi. 5. Seniore ne increpa-
ueris: s. obsecra: vt p̄rem. Sed qd̄ rogat: Ut quemadmo-
dū et. Docuerat eos apls quō oporteret eos ambulare in
via cōi iusticie q̄ est p mādāta. Unū dicit. Accepistis et. ps.
Uia mādatorū tuorū et. Itē quō placerēt deo in via p̄filio-
rū. Sap. 4. Placēs deo fact⁹ ē dilectus. Uel quō ambule-
tis. s. p̄rectā opōnez. Jo. 12. Ambulate dū lucē hētis. Quō
placeatis. s. p̄rectā itentiōez. Sic et ambuletis. i. vt fueritis
p̄mā doctrinā nō recedēdo ab ea. Hal. p. Sed licz nos aut
angelus de celo euāgelicet vob p̄ter q̄ qd̄ euāgelicauim⁹
vobis anathema sit. Rō monitiōis accipiē. pmo ex fructu
suante monitiōis. Scdo ex ipsa monitiōe ibi. (Scitis eniz
q̄ et.) Dic g. Licet sitis boni: tñ p exercitiū mādatorū et cō-
filioz abūdabitis et p̄ficietis. et Cor. 9. Potēs est de⁹ oēm
grām abūdare facere in vobis et. Est enī charitas taz ma-
gna q̄ semp restat q̄ p̄ficiendū sit. Itē q̄ ex monitiōe acce-
pistis honesta sūt et vtilia. ps. Lex dñi immaculata et. puer.
6. Mādātū lucerna est et lex lux et via vite. Jo. 12. Que p̄-
cepta. i. q̄lia. Et hoc p dñm iesum accepta ab eo. p⁹ Cor. 11.
Ego enim accepi a dño qd̄ et tradidi vobis et. Heb. 2. Que
cū initiū accepisset enarrari p dñm ab his q̄ audierunt et.
Et hec sunt ista. Hec est voluntas. Quasi dicat. Oīa prece-
pta dei sunt ad hoc q̄ sitis sancti. Sācitas enī dicit mun-
diciam et firmitatem. Et omnia dei precepta inducant ad
ista vt quis mūdus sit a malo et firmus in bono. Roñ. 12.
Probetis que sit volūtas dei sez explicata p̄cepta.

Deide cū dicit. (Ut abstineatis et.) Monet in speciali.
Et primo corrigit eos de quibusdā inordinatiōibus in-
ter eos. Secundo promouet ad obseruantiam bonorum.
5. cap. ibi. (De temporibus et.) Tres autē inordinatiōes
erant inter eos scilicet carnalium vitiorum quantum ad
quosdam. Item curiositatis. Item tristicie de mortuis. et
ideo de istis agit. Secunda ibi. (De charitate autem et.)
Tertia ibi. (Nolumus vos et.) Circa p̄mū duo facit: qz
primo monet abstinere ab imoderato appetitū carnaliū.
Secundo ponit rationem ibi. (Quoniam vinder et.) Itē
rum prima in duas: quia primo prohibet luxuriam. Secū-
do auariciam. Et iungit hec semper: qz vtrumq̄ est circa
obiectum corporale: licet hoc compleat in delectatiōe spi-
rituali. Itē pmo docet cauere luxuriam q̄tuz ad non suā.
Secūdo q̄tum ad vxorem p̄p̄iam ibi. (Ut sciat et.) Dic
g. Volūtas dei est abstinere a fornicatiōe. ḡ est pctm̄ mor-
tale: qz est p̄ceptū et voluntatē dei. Tob. 4. Attende tibi
ab omni fornicatione et. Sz et respectu vxoris abstineatis
honeste. Ut sciat vnusq̄sq̄ vas suū et. id est vxorem in san-

etificatiōe. cessando ad tēpus et in honore nō in passiōe vt
scz passio pcedat sicut gētes: qz hoc est gentiliū q̄rere dele
ctatiōes p̄ites nō future vite. In sanctificatiōe et honore:
qz h̄ est debitus vsus m̄rimony: qz est ad bonū prolis et ad
reddēdū debitū. Et sic p̄t esse sine peccato: s̄ aliqui est ve
niale pct̄n̄ si nō efferat cōcupiscētia vltra limites m̄rimo
ny scz q̄n licz cōcupiscētia habeat nō t̄n̄ vteret ea nisi esset
vroz sua. S̄ q̄n est extra limites m̄rimony segtur mortu
le: et h̄ q̄n si nō eet sua vroz adhuc vteret ea et libētius cuz
alia. Deb̄ vlt. Sit honorabile cōnubiū et thoz^o immaculat^o.
Fornicatores at̄ et adulteros iudicabit d̄s. p̄. pe. 3. Viri si
milit̄ cobabitātes fm̄ sciaz q̄si ifirmiozi vasculo muliebri
impatientes honores tanq̄ coheredibus gratie et vite vt
nō impediantur ōrōnes vestre.

C Deide cum dicit. (Et ne q̄s rē.) p̄hibet auariciā. Un̄ di
cit. Et ne q̄s sup̄grediat̄. i. violētiaz iferat auferēdo aliena
p̄potētia. Ja. 2. Nōne diuites p̄ potētiaz vos opprimunt.

C Neq̄ circumueniat p̄ dolū. Jere. 9. Sicut decipula ple
na auiibus: sic dom^o eoz plene dolo rē.

C Deide cū dicit. (Quī vindex rē.) Ponitur rō monitiōis
quā p̄mo assignat ex oīa vltiōe. Sc̄do ondit hāc vltionē
eē instā ibi. (Nō eniz vocauit rē.) Dicit ḡ. Abstineam^o ab
his: qz d̄ns est vindex. Gal. 3. P̄dico vobis sic p̄dixi: qm̄
q̄ talia agūt regnū dei nō s̄sequētur. Nā certe iuste vlcisci
tur. cui^o vna ē rō ex deo vocāte. Sc̄do ex d̄rietate doni. Si
d̄ns vocat te ad vnu et tu agis d̄riū dign^o es pena. Et iō dicit.
Nō eni vocauit rē. Ep̄. p̄. Elegit nos in ipso añ m̄di cō
stitutionē vt simus sc̄ti et immaculati in p̄spectu ei^o in chari
tate rē. Ro. 8. Quos vocauit hos et iustificauit rē. Et ideo
p̄cludit. Itaq̄ rē. q̄si. d. hec ē vna rō sp̄alis quas dixi. Alia
est rō qz d̄riant̄ hec vitia sp̄i q̄ dat^o ē nobis. Un̄ q̄ hec agit
iniuriā facit sp̄isc̄o. Et iō dicit. Qui ēt dedit rē. Deb̄. iō. Ir
ritā q̄s faciēs legē moysi sine vlla misatiōe duob^o vel tri
bus testib^o mozi: q̄to magi putatis deteriora mereri sup
plicia q̄ filiū dei calcauerit et sanguinē testamēti pollutū
duxerit in q̄ scificat^o ē: et sp̄i gr̄e p̄tumeliā fecerit rē.

C Deide cuz dicit. (De charitate aut rē.) retrahit ab ocio
sitate. Sciendū est aut q̄ sic dicit Hierony. in epla ad Gal.
thessalonicēses erāt liberales: et erat p̄suetudo ap̄ eos di
uites dare multū: et iō pauperes ociose iberebāt beneficio
eoz nō curātes labores: s̄z discurrere p̄ domos. Et iō p̄mo
cōmēdat liberalitatē dātū. Sc̄do ocii accipientū diffina
det ibi. (Et operā detis rē.) Dicit ḡ. p̄mo q̄ nō idigēt mo
neri ad charitatē. Sc̄do monet q̄ i ea p̄ficiāt ibi. (Roga
mus aut rē.) Dicit ḡ. De charitate. i. q̄ diligatis fr̄es nō ē
necesse scribere vobis. Ro. 12. Charitatē fraternitatis iui
cē diligētes rē. Deb̄. vlti. Charitas fraternitatē maneat in
vobis rē. Et hui^o rō est: qz ipsi didicistis a deo. s̄. p̄ceptuz
i lege. Leui. 19. Diliges amicū tuū sic teip̄s. Itē i euāgelio.
Jo. 13. Mādātū nouū do vobis vt diligatis iuicē rē. Uel
didicistis iteriozi disciplina. Jo. 6. Dis q̄ audiuit a p̄re et di
dicit venit ad me rē. Et h̄ adiscit p̄ sp̄m̄ sc̄m̄.

C Deide cū dicit. (Rogamus aut rē.) Dicit eos ad p̄fi
ciēdū in charitate dicēs: Et qz habetis charitatem ad oēs
iō rogamus vt p̄ficiatis. Et licet alij abutātur vos t̄n̄ infi
statis. puer. 15. In abūdāti iusticia v̄tus maxia est.

C Deide cū dicit. (Et opaz detis rē.) Arguit ociosos. et p̄mo
eoz iquietudinē. Sc̄do ondit quō eā rep̄māt. Tertio qua
re. Dicit ḡ. Operaz detis rē. puer. 7. Sarrula et vaga quie
tis ipatiēs nec valēs pedibus suis in domo cōsistere rē. 2.
Theb. 3. Nō iquieti fuimus iter vos: neq̄ gratis panē mā
ducauimus ab aliquo: s̄z in labore et fatigatiōe nocte et die
operātes rē. scz ocium rep̄mētes exercēdo negocia. Unde
dicit. Et vt v̄m̄ negociū rē. puerbi. 24. Diligēter exerce
arum: vt postea edifices domum tuam. Dicit autem v̄m̄.

Sz nunq̄ nō alienum negocium est agēdum: Et videtur
q̄ sic. Ro. vlt. Assistatis ei in quocūq̄ negocio. R̄ideo. di
cēdum est q̄ oīa possunt iordinate fieri si fiat p̄ter ordinē
rōnis: tūc. s̄. q̄n aliq̄s se iprobe ingerit. et ordinate. s̄. q̄n sua
ordo rōnis et in necessitate et hoc est cōmēdabile. **C** Item
detis opam rē. i. operādo manibus vestris. Ecc̄. 33. Mul
ta mala docuit ociositas rē. Ec̄ch. 16. Nec fuit iniquitas so
dome sororis tue superbia: satura panis et abundātia: et
ocium ipsius et filiarū eius et manum egeno et pauperi non
porrigebāt rē. Et hoc est in p̄cepto oibus illis qui nō ha
bēt alia v̄n̄ licite viuere possunt. Et de p̄cepto nature ē q̄
hō corpus sustētet. 2. Theb. 3. Qui nō vult opari nec man
ducat. Vnius est duplex rō. Prima p̄pter exēplum alioz.
Un̄ dicit. Ut honeste rē. Infideles eni vidētes p̄uersatio
nē v̄am sic ociosam detestātur vos. p̄. Thi. 3. Opz autē il
lum testimoniū habere bonū ab his q̄ foris sunt rē. Itē vt
nō desideretis ea que sunt alioz. puer. 21. Desideria occi
dunt pigrū. Ep̄. 4. Qui furabat̄ iā nō furetur rē. Et ideo
hec iquietudo si rep̄matur est in bonum exempluz et in re
pulsionē desiderij.

C Lectio. II.

Nolum^o asit vos ignorare fratres de
dormiētibus vt nō cōtristemini sicut
et ceteri qui spem nō habēt. Si enim
credimus q̄ iesus mortuus ē et resur
rexit: ita et d̄s eos q̄ dormierūt p̄ iesum adducet
cuz eo. Hoc eniz vobis dicimus in verbo d̄ni:
qz nos qui viuimus qui residui sumus in aduē
tu d̄ni nō pueniemus eos qui dormierūt. Quī
ipse d̄ns in iussu et in voce archangeli et in tuba
dei descendet de celo: et mortui q̄ in xp̄o sunt re
surgēt primi. deide nos q̄ viuimus qui relinque
mur: sicut rapiemur cū illis in nubibus obuiā xp̄o
in aera. et sic semp cū d̄no erimus. Itaq̄z conso
lamini inuicem in verbis istis.

C Supra induxit ad continētiā a cupiditatibus et compe
scuit ab ociositate: hic cōpescit ab inordinata tristitia. Pri
mo premittens monitionem. Secundo assignat rationes
ibi. (Sicut et ceteri rē.) P̄hibentur ergo ne scilicet inor
dinate tristentur. Unde dicit. Sicut et ceteri. Videtur autē
apostolus h̄i cōcedere tristari pro mortuis: aliquid tamē
prohibere ne scilicet iordinate tristentur. Un̄ dicit. Sicut
et ceteri. q̄ enim aliquis tristetur scilicet de mortuis habz
pietate. Primo p̄pter defectum corporis deficiētis. Debe
mus eni eos diligere et corp^o p̄pter aīaz. Ecc̄. 4. 1. O mors
q̄ amara est memoria tua homini pacē habēti rē. Secun
do p̄pter discessum et separationē q̄ dolorosa est amicis. p̄
Reg. 15. Siccine sepat amara mors. Tertio qz per mortez
fit p̄memoratio peccati. Rom. 6. Stipēdia peccati mors.
Quarto qz fit cōmemoratio mortis n̄re. Ecc̄. 7. In illa
enim finis cunctoz āmonetur hominuz et viuens cogitat
quid futurū sit rē. Sic ergo tristādūz: s̄z moderate. Unde
Ecc̄. 22. Modicum plora supra mortuuz: qm̄ regeuit rē.
Et ideo dicit. Sicut ceteri qui spem nō habēt: scz qz isti cre
dūt huiusmodi defectus perpetuos: sed nos nō. p̄ philippē.
3. Saluatorē expectamus d̄m̄ n̄m iesuz xp̄m̄ q̄ reforma
bit corpus humilitatis nostre p̄figuratiū corpori claritatis
sue rē. Unde signāter dicit. De dormiētibus. Joā. 11. Laza
rus amicus noster dormit. Dormiēs eniz tria facit. Cubat
in spe surgendi. psal. Nūquid qui dormit nō adiciet vt re
surgat rē. Sic et qui morit̄ in fide. Itē in dormiēte anima
vigilat. Lan. 5. Ego dormio et cor meū vigilat rē. Item po

Ad thessalonicenses I.

stea hō resurgit magis reffectus. Sic sancti resurgent icorruptibiles. p̄me Lorin. is.

¶ Deide cuz dicit. (Si enī credimus rē.) Ponit rō monitiōis. Et p̄mo astruit resurrectiōez. Sc̄do excludit dilatio nis suspitiōē ibi. (Noc enī vobis rē.) Tertio ponit resur rectiōis ordinē ibi. (Quā ipse dñs rē.) Sciendū est autē q̄ apls. p̄ Lor. is. Ex resurrectiōe x̄pi astruit nr̄az: qz illa ē cā nr̄e. vñ arguit p̄ locū a cā. Sz resurrectō x̄pi n̄ ē cā solū exē plar: qz v̄bū caro sc̄m suscitāt corpa. v̄bū v̄o aīas: sz x̄ps ac cepit carnez z in ea resurrexit: in quo est exēplar nr̄e resur rectiōis. Nec solū hoc sz efficiens: qz q̄ humanitate x̄pi ge sta sunt nō solū sunt gesta sz virtutē humanitatis: sz virtu te dīnitatis sibi vnite. Uñ sicut tactus suus curabat lepro sum inq̄tum instm̄ dīnitatis: sic resurrectio x̄pi causa est nostre resurrectiōis nō inq̄tū corpis: sz inq̄tum corpis vniti v̄bo vite. Et iō apls hoc firmiter supponēs sic arguit. Si enī credim⁹ firmiter q̄ x̄ps resurrexit: ita z eos q̄ dormie rūt rē. Illi dormierūt p̄ iesuz q̄ facti sunt cōformes morti ei⁹ p̄ bap̄mū: vel p̄ iesuz q̄ cū eo ducet. s. cū ip̄o x̄po. Zach. i. 4. Et veniet dñs d̄s me⁹ oēs q̄ sc̄ti ei⁹ cū eo rē. Esa. 3. Dñs ad iudiciū veniet cū senib⁹ ppli sui z p̄ncipib⁹ eius.

¶ Deide cuz dicit. (Noc enī rē.) Excludit dilatiōē resur rectiōis. Quasi dicat. Scimus q̄ resurgēt z veniet cū x̄po. iō nō debemus tm̄ dolere. Nō enī illi q̄ iuenient viui p̄s cōsequētur resurrectiōis gloriāz q̄ mortui. Et iō hoc dici mus vobis nō ex p̄iectura hoīs: sz in v̄bo dñi ea que nō de ficiēt: qz nos q̄ viuimus. i. illi qui sunt viui nō p̄s sortient cōsolatiōē ex aduētū x̄pi q̄ mortui. Et iō dicit. Nos q̄ viuimus. Ex quo videt nō itelligētibus qd̄ apls hic dicit. q̄ adhuc ap̄lo viuētē hoc fieret: z hoc etiā thessalonicēsb̄s videbatur. Et iō scribit eis aliāz eplam in qua dicit. z thes. z. Nō moueamini a vestro sensu rē. Sed nō loquit̄ ex p̄so na sua z tunc existentiū: sz eoz q̄ tunc viui reperient. Qui residui sum⁹. i. erunt residui post p̄secutiōē antichristi nō p̄ueniemus eos. i. nō p̄s recipiēt cōsolatiōē. p̄ Lor. is. In momēto enī in ictu oculi in nouissima tuba rē.

¶ Deide cū dicit. (Quā ipse rē.) ostēdit ordinē resurrectio nis z modū. p̄mo pponit resurrectiōis cām. Sc̄do eius or dinē z modū ibi. (Et mortui rē.) Tertio cōcludit eoz cō solatiōē ibi. (Itaq̄ solamini inuicē rē.) Primū ostēdit dicēs: (Ipse dñs rē.) Ubi notādus est q̄ sicut dñs est cau sa cōis resurrectiōis est resurrectio christi. Sed si dicas q̄ iam fuit: quare ergo nō sequitur effectus eius? Respon deo dicēdū est: q̄ est causa resurrectiōis nostre s̄m q̄ ope ratur in virtute dīna. Deus autē operatur p̄ ordinē sue sa piētē. Tūc ergo erit nostra resurrectio quando hoc habz ordo diuine sapiētē. Ut autē ostēdat q̄ x̄ps sit causa. ostē dit q̄ ad presentiā christi oēs mortui resurgēt. Ad resurre ctionē autē cōmunē faciēda z triplex causa cōcurrit. Una p̄ncipalis scz virtus dīnitatis. Sc̄do instrumētalis: scz vir tus humanitatis christi. Tertia quasi ministerialis. s. virt⁹ angeloꝝ qui habebūt aliq̄nē effectū in resurrectiōe. Aug. enī pbat q̄ ea q̄ fiūt nūc p̄ creaturas corpales fiunt a deo eis mediātibus. In resurrectiōe vero aliq̄ p̄ eos sunt agen da: sic collectio pulueris. Sed reintegratio corpoz z vnio anime ad corpus erit imēdiate p̄ x̄pm. Nas ergo tres cau sas ponit. Primo humanitatē christi glōsā dicēs. (Ipse dñs rē.) Act. p̄. Quēadmodū vidistis eum ascendētem in celū ita veniet. In iussu rē. In p̄mo venit vt obediēs. Phi lipen. z. Factus est obediēs vsq̄ ad mortem rē. Et hoc qz ille fuit aduentus humilitatis: sed iste erit glorie. Luc. zi. Venit cuz potestate magna z maiestate. Sc̄do virtutē angeloꝝ cum dicit. (In voce archangeli rē.) Nō q̄ ope f̄ in voce eius sz ministerio ei⁹. Et dicit archāgeli: qz oēs an geli sub vno archangelo ministrāt ecclesie. Apoca. iz. Dic

Ad Resurrectiōē cōmu nē faciēda triplex cā gaurit.

est michael p̄nceps ecclie. Uel in voce archāgeli. i. christi p̄ncipis angeloꝝ. Esa. 9. Magni s̄ily angelus. Et in voce eius corpali vel spūali erit resurrectio. Joā. 5. Audiēt vo cē filij dei: scz surgite mortui z venite ad iudiciū: z illi voci corpali obedient. Tertio vtutē dīnitatis cū dicit. (In tuba dei.) Nec est v̄tus dīna: qz d̄r vox archāgeli inq̄tū fiet mi nisterio archāgeloꝝ: z tuba dei inq̄tū vtute dīna fiet. Et di cit tuba p̄pter ei⁹ sonoritātē q̄ puenit a deo suscitās mor tuos. Itē tuba agruit ad officia: cuius vsus fuit multiplex in veteri testamēto: vt ad bellū. Et tunc pugnabit p̄ eo oꝝ bis terrarū. Sap. 5. Itē fiebat vsus eius ad solēnitates. sic ista ad celestē hierl̄m. Itē ad mouēdū castra. Et tūc sancti mouebūt castra. Unde si sit vox corpalis d̄r tuba p̄pter has rōnes. Uel nō erit vox corpalis: sz virtus dīna x̄pi pre sens et manifesta toti mundo.

¶ Deide cū dicit. (Et mortui rē.) Ponit ordo resurrectio nis. z circa h̄ tria fac: qz p̄mo ponit resurrectiōē mortuoꝝ rū. Sc̄do occursum viuoz ibi. (Deinde rē.) Tertio britū dinē scōꝝ vtrozūq̄ ibi. (Et sic semp rē.) Occasiōe hozum v̄boꝝ crediderūt aliq̄ q̄ futuri in fine nunq̄ morient: vt dicit Hierony. in epla. p̄pter hoc q̄ dicit. Deinde nos rē. Alis enī frustra distingueret viuētes a moriētibus. Sz cō tra. p̄ Lor. is. Oēs qd̄ resurgemus. Itē sicut in adam oēs moriunt: vt habet Ro. 5. Ergo mors ad oēs p̄trāsyt. Dicē dū est q̄ aliq̄ iuenient viui in tpe illo quo x̄ps veniet ad iudiciū sz in illo momēto tēporis morient z statim resurgēt. Et iō p̄pter modicā interpolatiōē reputant viuētes. Sz tūc ē q̄stio qz d̄r hic. Et mortui q̄ in x̄po sunt resurgēt p̄mi: z deide nos rē. Ergo p̄s resurgēt mortui q̄ viui occurrāt x̄po: z in hoc occurū morient. Ergo p̄s aliq̄ resurgēt z sic nō erit oīum resurrectio simul quod est cōtra illud. p̄ cor. is. In momēto in ictu oculi in nouissima tuba rē. Rūdeo. dñm est q̄ duplex est hic opio: qd̄ n. dicunt q̄ resurrectio nō erit simul: sz p̄mo mortui veniet cū x̄po. Et tūc in aduē tu x̄pi viui rapiēt in nubibus z in illo raptu morient z re surgēt. Et iō qd̄ d̄r esse in momēto: itelligit qz in modico tē pore fiet. Et si dicatur q̄ erit in instanti: tūc non est hoc refe rēdū ad totā resurrectiōē oīuz: sz ad resurrectiōē singu lariuz: qz singulus resurget in istāti. Alij vero dicūt q̄ oēs simul z in istāti resurgēt. Oz q̄ dicit resurgēt p̄mi. denotat ordinem dignitatis nō temporis. Sed videtur hoc diffici le: qz de viuis multi erunt p̄bati in p̄secutiōe antix̄pi: q̄ dignitate p̄cellēt multos p̄s defunctos. Et ideo videt̄ aliter esse dicēdum q̄ omnes moriētur z omnes resurgēt. z q̄ simul. Nec apostolus dicit hic q̄ illi p̄s resurgent q̄ isti: sz q̄ illi p̄s resurgēt q̄ isti occurrant. Apostolus ergo nō ponit ordinem resurrectiōis ad resurrectiōē: sz ordi nē ad raptū vel ad occurrētia. Nā p̄mo veniente dño mo rientur qui iuenient viui: z tūc statim cū illis qui p̄s mor tui fuerāt resurgentes rapiēt in nubib⁹ rē. vt apostolus hic dicit. Est aut̄ hec iter bonos z malos differētia: qz ma li remanebunt in terra quaz dilexerūt. boni rapiētur ad christū quē quēserūt. Matth. z4. Ubi fuerit corpus ibi cōgregabuntur z aquile. In resurrectiōe etiam sancti con formabuntur christo nō solum q̄tum ad gloriā corpoz ris. Philip. 3. Sz etiam q̄tum ad situm: qz christus erit in nube. Actus. p̄. Et nubes suscepit eum. Et quēadmodum vidistis eum rē. Sic z sancti a nubibus rapiētur. Et qua re hoc: Ad ostendendum eozum deiformitatē. In vete ri enim testamento gloria apparuit per modum nubis. z. Reg. 8. Dominus venit in nebula. De nubes erunt prepa rate virtute diuina ad offensionem glorie sanctorū. Uel ipsa fulgentia corpora gloriozozū videbuntur malis que dam nubes qui erunt in terra. Matt. z5. Ecce sponsus ve nit exite obuiam ei.

C Deide cuz dicit. (Et sic semp rē.) Ostēdit beatitudines sanctorū qz semp erunt cum domino eo fruētes. Joā. 14. Iterū veniam ꝛ accipiam vos ad me ipsum vt vbi ego suz ꝛ vos sitis. Doc sancti desiderāt. Philip. pmo. Desideriuz habēs dissolui ꝛ esse cum christo.

C Deide cū dicit. (Itaqz rē.) Cōcludit solatiōez habēdā eē de mortuis dices: Ex quo sancti resurgunt ꝛ nullum de trimētum cōsequuntur. ergo de mortuis cōsolamini. Esa. 40°. Cōsolamini cōsolamini popule meus dicit dominus deus vester.

CAP.

V.

De tēporibus autē ꝛ momētis fratres nō idigetis vt scribamus vobis. Ipsi enim diligēter scitis quia dies dñi sicut fur i nocte ita veniet Cum enī dixerint pax ꝛ securitas: tunc repētinus eis supueniet interi-

tus sicut dolor in vtero habētis ꝛ nō effugient. Vos autē frēs nō estis i tenebris vt vos dies ille tāqz fur ꝛprehēdat. Dēs enī vos filij lucis estis ꝛ filij diei. Nō sumus noctis neqz tenebrarū. Igitur nō dormiamus sicut ꝛ ceteri: sed vigilemus ꝛ sobrii simus. Qui enim dormiūt: nocte dormiūt: ꝛ qui ebrii sunt: nocte ebrii sunt. Nos autem qui diei sumus. sobrii sumus. iduti loriam fidei ꝛ charitatis. ꝛ galeā spē salutis: quoniam nō posuit nos deus in iram: sed in acquisitionem salutis per dominūz nostrūz iesūz christū qui mortuus est pro nobis: vt siue vigilemus: siue dormiamus simul cuz illo viuamus Propter quod cōsolamini inuicem ꝛ edificate alterutrū sicut ꝛ facitis.

C Supra correxit in eis corrigenda: hic monet eos in futurū. ꝛ pmo ponit monitione. Secūdo ofonē ibi. (Ipsē autē deus rē.) Hec autē duo sunt nobis necia: qz bona que facimus sunt ex libero arbitrio: ꝛ iō idiget hō monitiōe ꝛ grā: ꝛ iō ofonē. Circa pmo duo facit. qz pmo hortat vt ꝛparent se ad futurū iudiciū. Secūdo ostēdit preparādi modū ibi. (Propter qd cōsolamini rē.) Iterūz pma in duas: qz pmo ostēdit q̄lis sit cōditio futuri iudicij. Secūdo qualr ꝛparēt se ad illud ibi. (Igit nō dormiamus rē.) Itē pma in duas: qz pmo ꝛmittit cōditionē futuri iudicij. Secūdo exponit ibi. (Cū enī rē.) Itē pmo quietat eoz sollicitudinē circa sciaz futuri aduētus. Secūdo ostēdit qd circa illū sciant ibi. (Ipsi enī rē.) Dicit g. Necessē erat qz scriberē de ꝛmissis: qz idivguistis. Sz de tēporibus scz estate hyeme vel potius q tpa futura sint nō erat necesse: qz qdā de his sunt soli dñe scie referuata. Mat. 24. ꝛ Mar. 13. De die illa vel hora nemo scit: neqz angeli in celo: neqz fili nīst pater rē. Act. p. Non ē vtz nosce tpa vel momēta rē. Eccles. 6. Quid necē est hōi maioza se q̄rere cū ignoret qd cōducatur sibi in vita numero dierū vite sue rē. Et iō hoc nō est necesse scribere: qz illud qd sciēdū est vos scitis: qz scz dies dñi in nocte. Sūt autēz oēs dies dñi. ps. Ordinatiōe tua ꝛfenerāt dies. Sz iste specialr est dñi: qz faciet in oibus suā voluntatē q̄ iplei in bonis q̄ducunt ad finē ꝛscitū a dō. salūtē. ꝛ Thi. 2. Vult oēs hoies saluos fieri rē. In malis qz ꝛmient. ps. Cū accēpero tēp? ego iusticias iudicabo rē. Iste veniet sic fur. i. ex ꝛpmeditato. Lu. 12. Si sciret ꝛfamilias q̄ hora fur veniret rē. ꝛ Pe. 3. Adueniet dies dñi: sic fur Apoc. 3. Veniā ti-

bi tāqz fur. Quō autē dies dicit venire in nocte? Sz sciēdū qz vtrūqz est: qz in die venit ꝛpter manifestationē cordiū. ꝛ Lor. 4. Quoadusqz veniat dñs qz ꝛ illuminabit absēdōi ta tenebrarū ꝛ manifestabit ꝛsilia cordiū: sz in nocte ꝛpter icertitudinē. Mat. 25. Media nocte clamor fact? ē. Ecce spōsus venit rē. Incertū enī est qua hora erit.

C Deinde cuz dicit. (Cū enī dixerit rē.) Expōit q̄ dixerat. ꝛ ꝛstū ad malos. Secūdo q̄stū ad bonos ibi. (Vos at rē.) Circa pmo duo facit. pmo describit: ꝛsumptionē malozū. Secūdo piculū more. Dic g. veniet sic fur: qz ex ꝛprouiso. Cū enī dixerit. Pax: q̄stū ad ꝛntia. i. dū trāgile vinūt sic decipiunt. Sap. 14. In magno viuētes iscie bello tot ꝛ tā magna mala paces appellat rē. Et securitas q̄stum ad futura. Lu. 12. Alia mea mlta habes bona reposita i ānos ꝛlimos. regesce: comedē: bibe ꝛ eplare rē. Sz ꝛ. Lu. 21. Arescētib? hoibus ꝛe timore rē. Ergo nlla securitas. Solo ē duplex. Una q̄ est Augustini q̄ talis est. In tpe illo alig erunt boni ꝛ bi affligent: lugebūt ꝛ expectabūt. Et de hoc dñ. Luc. 21. Arescētibus ex carētia voluptatū: ꝛ abundātia maloz rē. Sz in malis erit pax ꝛ securitas. Alia dat solo in glosa.

C Deide cū dicit. (Tūc repētinus rē.) Describit piculūz q̄ q̄tuoꝝ. pmo qz subitū ibi. Repētinus. Esa. 30°. Subito dñs nō sperat veniet cōtritio eius. Secūdo mortiferū ibi. (Interitus.) Job. 18°. Calcet sup eū q̄si rex iterit? rē. Tertio afflictivū ibi. (Dolor.) ps. Ibi dolozes vt ꝛuriētis rē. Quarto inuitabile ibi. (Nō effugiet.) Job. 11°. Effugium ꝛperibit ab eis. Ab ira dei nunc est effugere ad eius miam: ibi vero nō est tēpus misericordie sed iusticie.

C Deide cum dicit. (Vos autē rē.) Exponit q̄ dixerat q̄ ad bonos ꝛ duo facit: qz pmo excipit bonos a ꝛortio maloz. Secūdo rōnē assignat ibi. (Dēs enīz vos rē.) Dicit g. Non estis in tenebris: qz illuminati estis ꝛ xpm de illo die iō vos bis nō est ꝛp̄uēsus. Jo. 8. Qui segtur me nō ambulat in tenebris: sz habebit lumē vite rē. Et hui? rō est ibi. (Dēs. n. vos rē.) Astituit enī qz sunt filij lucis ꝛ diei. Filij autē alicuius rei in scriptura dicunt alig ꝛpter abundātiā in re illa. Esa. 5. In cornu filio olei. i. colle habēte multū oleū. Qui ḡ ꝛparticipat multū de die ꝛ luce dicunt eoz filij. Dec lux ē fides xpi. Jo. 8. Ego suz lux mundi rē. Jo. 12. Credite in lux tē vt filij lucis sitis rē. Itē diei. Sicut enīz ex luce fit dies: ita ex fide xpi fit dies scz honestas bonoz operūz. Ro. 13°. Nō ꝛcessit rē. Et ideo nō estis filij noctis. i. ifidelitatis neqz tenebrarū: id est peccatoꝝ. Roma. 13. Abyciamus ergo a nobis opera tenebrarum rē.

C Deide cū dicit. (Ergo nō dormiam? rē.) Dñdit q̄liter se ꝛparēt ad illū aduētū: ꝛ pmo q̄l ꝛ ꝛtionez maloz. Secūdo ꝛ obferuantia bonoz ibi. (Induti rē.) Circa pmo duo facit: qz pmo ponit monitionē. Secūdo ei? rōnē ibi. (Qui enīz dormiūt rē.) Dicit igf. Ex quo dies dñi est sic fur. Luc. 12°. Si sciret ꝛfamilias q̄ hora fur veniret vigilaret vtiqz rē. Ergo vos qz scitis vigilētis. Un dicit. Ergo nō dormiam? somno peccati. Ephe. 5°. Surge qz dormis ꝛ exurge a mortuis rē. Itē nec ꝛgritic. puer. 6. Usqz quo piger dormis rē. Sz vigilēm? ꝛ sollicitudinē. Mat. 24°. Vigilate itaqz rē. Et ad B ē necessariū qz sobrii simus vt ꝛ corp? ꝛ mens sint sobria. i. nō occupata voluptatib? ꝛ curis mudi. Lu. 21. Attendite vobis ne forte grauent corda v̄ra crapula ꝛ ebrietate rē. ꝛ Pe. 5. Sobrii estote ꝛ vigilate rē. Rō autē huius est ꝛ ex tēporis cōgruitate: qz q dormiūt vel ebrii sunt aliq̄ faciūt in nocte. Sz nos nō sumus in nocte. Ergo rē. Dicit g. Qui. n. dormiūt. i. tps noctis deputāt geti diē vō operatiōi. ps. Ortus est sol ꝛ cōgregati sunt ꝛ in cubilibus suis collocabunt. Et rurūz. Exibit hō ad opus suū ꝛ ad operatiōem suam vsqz ad vesperam. Item abinent a vino in die ꝛpter negocia exercenda: sed de nocte tantum